

3 / 2002
Kesäkuu

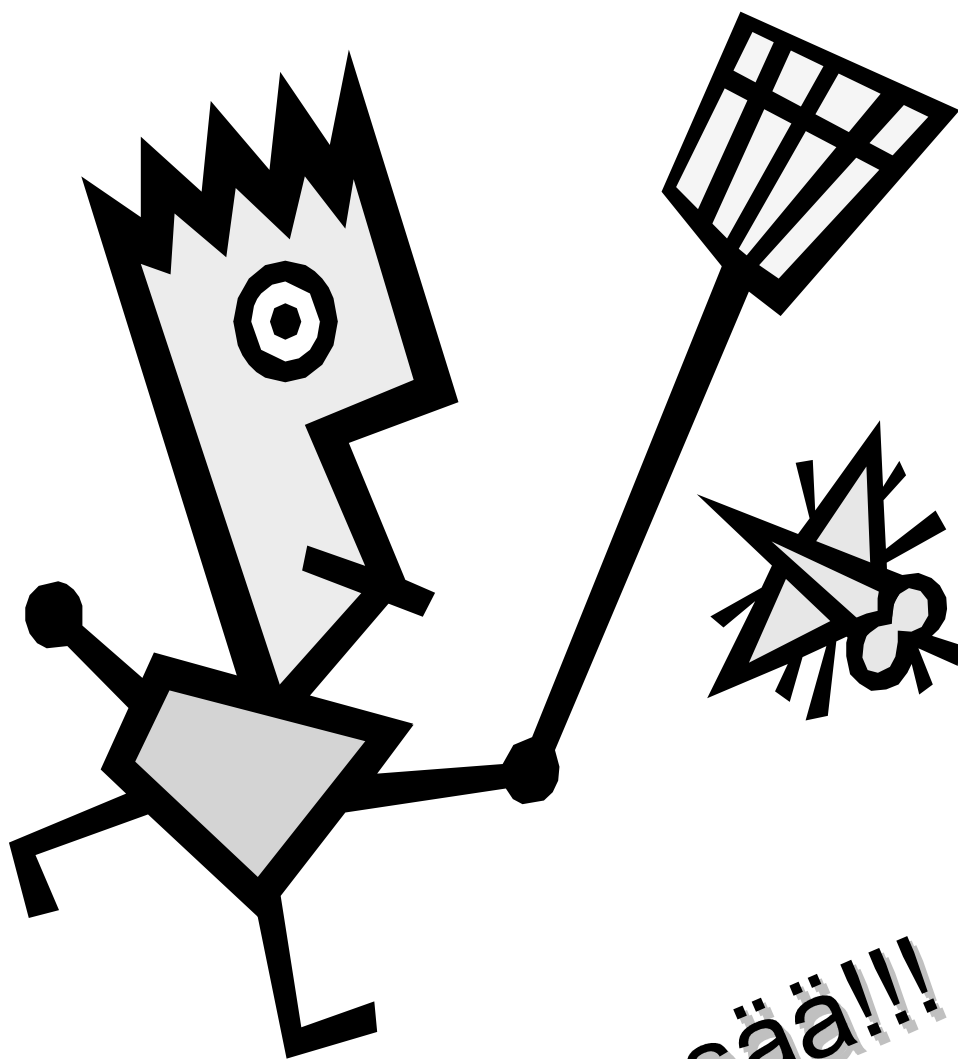

MISSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

Hauskaa kesää!!!

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 3/2002

Tässä numerossa:

sivu

Kesäksi kotiin Pääkirjoitus	3
Paluupostia	4
Poikien kehityksen erityislaatu	8
Isätapahtuma 18.8.2002	10
Liity jäseneksi	11
Mukaan miesryhmään	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja, ulkoasu ja taitto
Tomi Timperi

Vakituinen toimittaja
Samuli Koiso-Kanttila

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Kesäksi kotiin

Onpas kerrassaan mukavaa, kun kesä on jälleen saapunut myös Pohjolaan. Tehtävää täällä pääkallopaikalla on piisannut koko kevätkauden, mikä järjestön kannalta hyvällä mainittakoon, vaan onneksi elämme yhteiskunnassa, jossa ymmärtään myös levon merkitys. Mielestäni meillä suomalaisilla on mahdollisuus (itse asiassa käytännössä katsoen ympäri vuoden) viettää riittävästi aikaa akkujen lataamiseen - on meidän omissa käsissämme, kuinka tämän mahdollisuuden käytämme ja kuinka paljon sitä arvostamme. Tällä hetkellä olen kaikkein iloisin siitä, että voin kohtsiillään viettää jakamontonta aikaa vaimoni ja lasteni kanssa.

* * *

Viime vuonna käynnistämämme Velkaisten miesten kuntoutumishjelma –projekti päättyi toukokuun lopussa. Projektin tarkoituksenahan oli kehittää toimintamalli ylivelkaantuneisuudesta ja siitä johtuvista ongelmista kärsivien miesten tukemiseksi. Toimintamallin peruspohja on vertaistukiryhmätoiminta vuosien saatossa yhdistyksemme toiminnassa kehitetyn mallin mukaan.

Projektin kautta saadut kokemukset ovat erittäin rohkaisevia. Vertaistukiryhmätoiminta mahdollisti joukon voiman yksilön hyväksi ja näin toimien kaikki projektissa mukana olleet miehet ovat saaneet mm. velka-asiansa järjestykseen (ei tietenkään maksettua, vaan velat on koottu ja velkojien kanssa on tehty realistiset maksusopimukset jne.). Toisaalta vertaistuen tarjoama henkinen tuki on ollut tärkeätä, kun on voinut käsitellä monien vuosien aikana kertyneitä tuntojaan samoista vaikeuksista kärsivien kanssa. Taloudellisen romahtamisen aiheuttama häpeän tunne on ollut helpompi kestää, kun on löytänyt kanavan asioiden purkamiseen.

Tästä projektista saadut kokemukset antavat erinomaista tukea rakennettaessa vertaistukeen pohjautuvia kokonaisuuksia edelleenkin. Miessakit ry on aloittanut vastaavanlaisen kokeiluprojektin myös vankilamaailmassa. Erilaisten teemaryhmien kokoaminen onkin varmasti yksi tulevaisuuden tärkeimmistä kehitysmuodoista. Mielestäni on kuitenkin tärkeätä pitää jatkossakin mielessä, miksi kokomme ryhmiä vain miehille.

Miessakit ry:n uusi valtuusto kokoontui ensimmäiseen varsinaiseen kokoukseen huhtikuussa. Valtuusto valitsi uudeleen puheenjohtajakseen Antti-Veikko Perheentuvan Espoosta ja uudeksi varapuheenjohtajakseen Onni Voutilaisen Joensuusta. Sääntömääräisten kokousasioiden lisäksi käytiin laajempaa keskustelua isäryhmätoiminnan kehittämiseksi valtakunnassamme osaksi neuvolatyötä. Asian edistämiseksi koottiin työryhmä, jonka työn annista kuulette lisää syksyllä.

Seuraava URHO ilmestyy syyskuun alussa sisältäen toivottavasti ajatuksia juuri Sinulta. Toivotan kaikille oikein hauskaa kesää - tavataan syksyllä!

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Paluupostia

LYHYESTI

Urho-jäsentiedotteessa on alkanut olla keskustelua erilaisten miesnäkökulmien välillä. Se on hyvä; kun saa vertailla omia ja muiden ajatuksia, saattaa löytää uuden näkökulman tai huomaa, etteivät kaikkien mietteet kulje samaa latua.

Tämä Miessakkipuuha on ollut jotenkin hankalasti määriteltävää, lukuunottamatta Lyömättömän Linjan toimintaa. Ei ole löytynyt oikein kelvollista nimitystä ruohonjuuritason toimijallekaan; ryhmä; solu; sakki; vai joku muu? Tässä voisi olla ovi johonkin uuteen, mutta kuinka selittää sitä ulkopuoliselle, kun oven raamitkin ovat epämääräiset.

Omalla paikkakunnallani toimi joitakin vuosia sitten useita miessakkeja, nyt enää yksi, mikä on valitettavaa. Ei kai "kestoryhmä" silti ole sen parempi kuin lyhytaikainenkaan, jos jäsenet kokevat sieltä saaneensa elämänmatkalleen jotain uutta evästä. Eikä tämän ajan nopeampainen elämänrytmikään suosi pitkiä sitoutumisia sellaiseen ajankäyttöön, joka ei tuo selvästi mitattavaa tulosta.

Ehkä joskus olisi silti hyvä kokeilla ihan vanhanaikaista kärsivällisyyttäkin, kun liikutaan - ainakin osittain - tuntemattomalla alueella, kuten miessakkitoiminta parhaimmillaan tekee. Paljon riippuu jäsenten keskinäisestä sopeutumisesta; jos henkilökemiat eivät toimi, voi arvata siitä ennenpitkää seuraavan ryhmän hajaantumisen. En tarkoita, että pitäisi olla aina samaa mieltä asioista, päinvastoin; erilaisista näkemyksistä syntyy hyvä keskustelu.

Ketju on niin vahva, kuin on sen heikoin lenkki. Tämä fraasi saattaisi ontuen sopia miessakin keskinäisen vuorovaikutuksen kuvaamiseen. Ryhmän olisi voitava antaa henkistä tukea toisilleen, sen mukaan, kuka sitä milloinkin tarvitsee. Jos tästä seuraa keskinäisen luottamuksen ketjun lujittuminen, on jotain myönteistä saavutettu.

Rane Somerolta

SILMÄILEN MIESLIIKETTÄ

Yli kymmenen vuoden kokemuksella miesaktivistina tunnen miesliikkeen. Olen nyt vetänyt vuoden miesfoorumia Helsingin Annankadulla Miessakkien tiloissa, olen julkaissut lukuisia mieskirjoituksia valtakunnallisiin lehtiin, olen esiintynyt televisiossa ja radiossa. Kirjankin olen kirjoittanut. Valotan miesliikettä. Ensin puhun miesliikkeen kolmesta valtavirrasta, sitten silmäilen, onko profeministimiehillä hameet yllä vai rehottaako karvainen rintapaljaana, ja lopuksi valotan itsenäistä miesliikettä.

Miesvirrat

Miesliike virtaa yhä selkeämmin kolmessa uomassa: kriittinen miesliike, itsenäinen miesliike ja sovinistinen miesliike.

Kriittisen miesliikkeen pääkallopaikka on Tampereen yliopiston naistutkimuksen laitoksessa, kriittinen miestutkimus. Sen on suhtauduttava feminismiin myönteisesti. Tuo rajoitus tekee sen epä-älylliseksi, akateemispoliittiseksi liikkeeksi.

Itsenäinen miesliike, johon itse katson kuuluvani, tutkii miestä itsenäisesti. Liike on voimakkain Helsingissä ja Jyväskylässä. Itsenäisyys merkitsee arvosidonnaisuutta. Se toki käyttää feministisiä käsitteitä, mutta antaa niille uusia merkityksiä. Sillä on vapaus luoda uutta, sillä on vapaus olla erimieltä, vapaus luoda miehuuden uusi sisältö.

Kolmas liike on sovinistinen. Sillä ei ole lainkaan tutkimusta. Se pyrkii rajaamaan miehuutta, joka on sen mielestä iäti muuttumaton. Sen vakiovastaus on ”näin oli ennen”, jolla se perustelee tulevaa.

Profeministimiehet

Kriittisen miestutkimuksen virrassa näkee profeministimiehiä. He seilaavat akkavirrassa ja hoilaavat miehisiä lauluja. Moni nyt ihmettelee, miksi puhun miehisestä lauluista, enkä väitä heidän laulujaan naisten virsiksi?

Mielestäni he ovat vain uusi sovellus perinteisestä miehisestä herrasmiesmyytistä. Herrasmies ei puhu naisista pahaa sanaa, hän avaa kiltisti oven ja antaa naisille suukon kämmenelle. Herrasmiehelle ihmiset ovat sivistyneitä tai sivistymättömiä. Naisia kritisoivat miehet ovat sivistymättömiä alakastia – ovat vaikka asiasta-

kin mies naista moittisi. Herrasmies vaikeenee tyylikkäästi vaikka nainen haisee pahalle ja kiroilee. Mies ei tunteile.

Herrasmies paljastuu sovinistiksi. Paljastuvatko profeministimiehet sovinisteiksi?

Urhon huhtikuun 2.2002 numerossa oli heidän kirjoituksensa. ”Monilla miehillä tuntuu tasa-arvon miesnäkökulma tarkoittavan sitä, että miesten tulisi puuttua tilanteisiin, joissa miehiä on kohdeltu huonosti. Tällaisia tilanteita voivat olla... avioerolasten päätyminen vain äidin huollettavaksi rakastavasta isästä huolimatta. Moiset tapahtumat ovat sangen ikäviä.” Tuo lainaus paljastaa herrasmiesmäisen ja sovinistisen arvosidonnaisuuden. Miehen tunteet ovat sangen ikäviä sattumia. He jatkavat: ”...kokonaisuutta tarkastellessa naisten asema on edelleen monin tavoin miesten asemaa huonompi.” Mikä se sellainen kokonaisuus on jossa miestä ja isää saa potkia päähän? Onko olemassa jokin suurempi päämäärä, joka oikeuttaa miesten kärsimyksen ja itsenäisen miestutkimuksen vähättelyn?

Itsenäinen miesliike

Itsenäinen miestutkimus on arvosidonnaista. Meille miesten tunteet ovat olemassa.

Profeministimiehet ovat lopultakin ihan tavallisia herrasmiehiä, joitten yllä on uusi vaate. Se on sovinistista toimintaa, tyyperyyden ja kärsimyksen lisäämistä. Epäoikeudenmukaisuudet kuitataan pelkän sukupuolen ominaisuutena. Miesten kuuluu kärsiä. Miehet ovat miehiä. Olen täysin eri mieltä.

Itsenäinen miestutkimus on arvosidonnaista. Me näemme miesten kärsimyk-

sen. Miehellä on tunteet ja ne hyväksytään. Itsenäinen miesliike pyrkii lisäämään hyvinvointia, vapautta ja suvaitsevuu-
vuutta. Tasa-arvo on tärkeä sana. Myös miehillä on oikeus ja velvollisuus puhua tasa-arvosta, kärsimyksestä ja pahasta olosta. Miehellä on oikeus olla hyvinvoiva.

Miesten pahoinvointi on mitattavissa. Miehuuteen kuuluu hyvää ja huonoa. Vankilat ovat täynnä miehiä, alkoholismi, syrjäytyneisyys, asunottomuus, avioeron jälkeiset kärsimykset, itsemurhat... pahoinvoinnin lista on loputon. Ja jotkut kehtaavat jopa syyllistää miehiä – miehet ovat muka itse syyppäitä itsemurhiinsa!

Miesten hyvinvoinnin lista on lyhyt mutta toivottavasti pitenee. Miesten odotettavissa oleva elinikä on kohoamassa. Isyys merkitsee hoivaamista ja oikeutta lähi-
vanhemmuuteen. Tuota oikeutta vain miehet eivät saa käyttää. Isät yhä ajetaan pois perheestä; äitien lauma on yksinäistä miestä voimakkaampi aina.

Miehet tarvitsevat voimia elääkseen. Itsenäisen miestutkimuksen tarve on ilmeinen. Itsemurhista on turha syyttää yksinomaan miehiä, kun se on todistetusti kulttuurisidonnainen, ja se ei ole välttämättä sukupuolisidonnainen. Miehet tarvitsevat hyvinvointia saadakseen tuntea sitä. Hyvinvointi on rikkautta siinä missä kolikot valuvat miesten sormien ulottumattomiin.

Jarmo Lindholm
runoilija, kustantaja, miesaktivisti

Feministeille ja profeministeille

Numerossanne 2/2002 oli profeministimiesten puheenvuoro. He päättivät puheenvuoron sanoihin: "Keskustelun jat-

kumista toivoen, Profeministimiehet". Ei nimiä vain e-mail osoite. Lähetin alla olevan kommentin em. osoitteeseen, kahdesti. Ei vastausta. Lienee profeministimiesten näkemys keskustelun jatkumisesta.

Olen hieman yli viisikymppinen mies, isä, erikoissairaanhoidtaja ja nyt lastenkodin johtaja. Ensimmäinen kokemukseni feministeihin oli 80 luvulla kun lapseni olivat päiväkodissa. Tuohon aikaan alettiin pohtia, miksi pojat eivät viihdy päiväkodissa. Täällä Espoossa käynnistettiin "Poikaprojekti". Käytännössä nuori mies, "Roope", kiersi päiväkoteja ollen aina yhden päivän kussakin projektiin kuuluvassa paikassa tehden poikien kanssa retkiä yms., ts. toiminnallisuus lisääntyi. Poikani oli haltioissaan, oli maanantai, tiistai... ja Roopepäivä.

Tuohon aikaan ei ollut tavanmukaista, että vanhemmat pääsisivät mitenkään mukaan miettimään päiväkodin antaman hoidon sisältöä. Minä pääsin, minut kutsuttiin mukaan kun Kajaaniin mentiin paikallisille päiväkotien tasa-arvopäiville. Kajaanissa oli päiväkodeissa toteutettu tasa-arvoprojekti.

Aluksi luulin, että siellä pohditaan kahden toteutetun projektin vaikutuksia päiväkodin arkeen. Eipähän käynyt näin. Meitä ei tarvittu sinne kertomaan tuloksistamme vaan toimimaan tavallaan kontrastina tuolle "ihanelle" tasa-arvoprojektille. Meille sanottiin suoraan paikallisten projektin toteuttaneiden feministien toimesta, että projektimme ei ollut mikään muu kuin "Patriarkaatin epätoivoinen yritys palata vanhaan". Hämmentyneenä palasin kotiin miettien kuinka ker-
ron 4-vuotiaalle patriarkalleni, että ilosi oli ennen aikaista ja ehdottomasti väärin.

Sen jälkeen olen usein miettinyt feminis-

miä ja kun mielestäni olen eräänlaisella näköalapaikalla (olen käynyt armeijan, turvannut rauhaa Golanilla, käynyt sairaanhoitajakoulun, erikoistunut lastensairaanhoitoon, työskennellyt naisvaltaisella alalla, harrastan reserviläistoimintaa jne.) minulle herää valtavasti kysymyksiä.

Feministit vakuuttavat, että kyse on tasa-arvosta, eikä missään tapauksessa miesvihasta. Ei tarvitse kuin kuunnella "Naistentuntia" niin jo sen perusteella voisi sanoa, että feminismi on miesvihaa jota levitetään nälvimisellä, ivalla, vastakainasettelulla ja kyynisyydellä.

Tasa-arvo on tärkeä asia. Feministeillä tuntuu kuitenkin olevan vankka käsitys, että tasa-arvottomuus on miesten syytä.

Otetaan tämä 20% ero miesten ja naisten palkoissa. Se on totta mutta onko syy vain miesten? 70 luvulla olin aktiivisesti mukana ay -toiminnassa. Suurin osa naispuolisista työtovereistani eivät kyenneet edes laskemaan omia palkkojaan. Raha oli jotenkin "prolea", ei siitä kunnon hoitsu voinut kiinnostua.

Sukupuoleni vuoksi minua oltiin ajamassa kaikenlaisiin ay-tehtäviin. Lappeenrannassa olin mukana suunnittelemassa lakko-organisaatiota. Naisia tuli minulta kysymään, että voisiko heidät jättää lakon ulkopuolelle.

Luottamusmieskursseilla annettiin esimerkkejä aivan älyttömistä sopimustulkinnosta ja ne kaikki olivat työpaikoilta joissa oli vain naisia (tarkennukseksi esim. vanhainkodin naisjohtaja teetti naistyöntekijöillä älyttömiä työvuoroja).

Ne muutamat harvat miehet jotka silloin hoitoalalla olivat kuuluivat varmasti paikallisiin ay-johtoeleimiin. Kysymys oli kuitenkin naisvaltaisista työpaikoista, joissa saattoi olla miehiä alle 5%. Paikat täytettiin äänestämällä.

Tällä haluan sanoa, että naisten ay-historia, jolla tarkoitan aikaa, jolloin naiset ovat selvästi ja tarmokkaasti puhuneet palkkaeroista ja taistelleet eroja vastaan, on huomattavan lyhyt.

Otin eräässä keskustelussa esille feministien väitteen, että naisjohtajat ovat taitavampia, lämpimämpiä, demokraattisempia ja kannustavampia yms. kuin vast. miehet. Esitin eroavan näkemykseni perustellen, että mm. sairaalat ja sairaanhoito-oppilaitokset ovat perinteisesti varsin hierarkkisia ja tunneilmastoltaan joskus varsin ahtaita. Väittäen myös, että kysymys on enemmän henkilöstä kuin sukupuolesta.

Nimekäs feministi Hilikka Pietilä vastasi minulle: "Mutta kun niissä hierarkkioissa mennään riittävän pitkälle niin kyllä sieltä mies vastaan tulee..." Tällaisella matematiikalla tietysti asioille saadaan sellainen vastaus kuin halutaan.

Tasa-arvossa on paljon tekemistä. Minä haluan, että tyttärelläni on kaikki ne mahdollisuudet kuin pojallani, mahdolliset erot eivät saa johtua sukupuolesta. Tahdon myös, että poikaani ei julisteta pahoinpitelijäksi, raiskaajaksi, syy-pääksi sotiin ja maailmantuskaan vain sukupuolensa vuoksi.

Feminismi ei ole mielestäni antanut vastausta tasa-arvo kysymyksiin. Muuan miespuolinen profeministi sanoi minulle kun esitin epäkohtia tasa-arvossa miehen kannalta: "Miehet ovat riistäneet naisia tuhansia vuosia, nyt on aika olla toisin päin".

Tasa-arvo onnistuu vain yhteistyöllä, ei nälvimisellä tai mitätöimisellä.

Seppo Kinnunen
s.kinnunen@saunalahti.fi

Poikien kehityksen erityislaatu

Professori Martti A. Siimes luennoi 18.3.2002 Miesfoorumissa otsikolla Tytöt ja pojat ovat erilaisia. Seuraavassa yhteenvedo illan aiheesta.

Etappeja kehityksessä

Siitä, mikä ikä on ihmisen tulevan kehityksen kannalta merkittävin ikävaihe, on esitetty lukuisia eri mielipiteitä. Professori Martti Siimes tahtoo kiinnittää huomion nimenomaan poikien nuoruusiän kehitykseen. Nuoruusiällä tarkoitetaan suunnilleen ikävuosia 12-21, psyykkistä kehitysvaihetta, joka sijoittuu lapsuuden ja aikuisuuden väliin. Tämän ikävaiheen haasteena on pyrkiä sopeutumaan varsinaisen murrosiän muutoksiin henkisellä tasolla. Murrosikä muodostaa oikeastaan ainoastaan nuoruusiän alkuvaiheen, tytöillä keskimäärin varhemmin kuin pojilla. Murrosiässä ihminen käy läpi sarjan muutoksia, kuten hormonitoiminnan lisääntyminen, fyysinen kasvu ja seksuaalisuuden voimakas herääminen. Loput nuoruusiästä on psykologista sopeutumista näihin dramaattisiin sisäisiin ja ulkoisiin muutoksiin, sillä tapahtuva kasvu ja muuttuminen vaatii radikaalia itsen uudelleen määrittelyä. Muutokset ovat niin perustavaa laatua olevia, että voidaan puhua kehityksen toisesta yksilöitymisvaiheesta, sillä voidakseen löytää uuden, aikuisen identiteetin, nuoren on irrottauduttava lapsuudesta. Nuoruuden muutokset ja siihen liittyvä uudelleenmäärittely ovat loistava ajankohta parantaa tulevaa elämänlaatua, mutta tähän murrokseen liittyy myös suuria riskejä.

13 ja ½ on kulminaatiopiste

Tyttöjen ja poikien murrosiän kehitys on erilaista, heidän tarpeensa ja pulmansa ovat erilaisia. Lisäksi kehityksen kriittiset vaiheet ovat erilaisia ja ajoittuvat erilailla. On selvää, että murrosiän alkamisessa on huomattavaa yksilöllistä vaihtelua ja sen ajallinen kesto vaihtelee yhtäläillä yksilöittäin. Poikien osalta voidaan sanoa kuitenkin, tarkasteltaessa suurempaa joukkoa, että keskimäärin mur-

rosikä kestää noin 11- 15 vuoteen, kun sama vaihe on tytöillä 9 -14 vuoteen. Vaikka molemmat sukupuolet käyvätkin läpi suunnilleen yhtä pitkän murrosiän johon kuuluu molemmilla merkittäviä muutoksia, ero tyttöjen ja poikien välillä on kuitenkin selvä. Varhaisuoruuden henkinen taantuma, kehityksen ristiriita, on voimakkaampaa pojilla kuin tytöillä. Kasvupyrähdyksen alussa ja murrosiän puolivälissä, noin 13 ja ½ vuoden iässä pojan kehitys on hauraimmillaan. Pojan normaali kehitys voi häiriintyä mitättömän pienistäkin impulsseista. Pojan normaali kehitys onkin alttiimpi häiriöille kuin tytön, sanoo Siimes.

13,5 vuoden ikä erottaa tytöt ja pojat dramaattisimmin. Erot tyttöjen ja poikien välillä ovat suurimmillaan, mutta myös kehityserot poikien välillä ovat suurimmillaan. Normaali ero luokan suurimman ja pienimmän pojan välillä saattaa olla jopa yli 40 cm ja 40 kg. Huimat erot luokan poikien välillä selittyvät toisaalta ennakkoidun pienen ja suuren aikuisuuden erosta ja toisaalta perimän määräämästä kypsyntahdista. Pieni aikuiskoko yhdessä hitaan kypsyntamisen kanssa aiheuttavat tietenkin kaksinkertaisen vaikutuksen. Luokan ja poikaryhmien sisäiset merkittävät erot koossa ja fyysisessä, esim. sukuelinten, kehityksessä aiheuttavat helposti kiusaamis- ja eristäytymistilanteita. Kun samanaikaisesti vallitsee voimakas halu kuulua joukkoon sekä fyysisten ominaisuuksien voimakas eriaikaisuus, tulee monista arkisista tapahtumista, kuten liikunta- ja välitunneista, kenttiä, joissa sorretaan ja tullaan sorretuiksi vain jotta hämmennys omasta muutoksesta ei näkyisi. Luokansa pienin poika kärsii koostaan (joka 15:sta) huolimatta siitä miten mahtava hänen itsetuntonsa muuten on. Kompensoidakseen pienuuttaan ja lapsenomaisuuttaan hän voi turvautua arveluttaviin keinoihin kuten näpistykseen, tupakointiin ja päihteiden käyttöön, jotka voivat johtaa syrjäytymiseen myöhemmin.

Kun tähän lisätään poikien samanaikainen

On kasvanut äkkiä
on pelkkiä raajoja
tuntee itsensä
hirvenpuolikkaaksi

Viereksii sängyillä
hyppelee tekemisestä toiseen
ei jaksa mitään
yhtäjaksoisesti

Katselee peiliin
kuin odottaisi ihmettä:
uutta viehättävää minää
johon mieltyä

Ei pidä moittia laiskaksi
ei itserakkaaksi
vähiten osaa
itse itsestään pitää.
Sen vuoksi soisi että
muut pitävät paljon

*Helena Anhava
Maininki ennen aaltoa.
Runoja. Otava, Helsinki, 1997*

normaali psykososiaalinen kehitys, johon kuuluu mm. ailahteleva suhtautuminen vanhempiin, uppiniskaisuuden lisääntyminen, epäsiisteys ja huonotapaisuus, piereskeleminen, ruoan hotkiminen, keskittymisvaikeudet, kiroileminen, köyhä kieli ja alentunut koulumotivaatio ja menestys, alkaa kaikille tämän vaiheen kokeneille vanhemmille tuttu karikatyyri ongelmamurkusta hahmottua. Siimes kuitenkin painottaa voimakkaasti, että tämä psykososiaalinen taantuma on poikien NORMAALIA kehitystä, jonka ilmenemisestä tulee olla kiitollinen ja yrittää vain kestää vuosi tai puolitoista. Näiden merkkien puuttuminen tai merkittävästi eriaikainen ilmeneminen verrattuna keskiarvoon, altistaa monille ongelmille myöhemmässä elämässä.

Miksi pojat kuuluvat riskiryhmään?

Poikiin kohdistuvat murrosiän paineet ovat voimakkaampia kuin tyttöihin, johtuen fyysisen kehityksen ja psykososiaalisen taantu-

man ajoituksesta ja toisaalta taantumien syvyydestä johtuen. 13,5 vuoden keskimääräisen kulminaatiopisteen kohdalle sattuu nykyisen peruskoululaitoksen suurin mullistus, siirtyminen ala-asteelta yläasteelle, muuttuminen koulun vanhimmasta koulun nuorimaksi. Samoihin aikoihin tehdään tulevan opiskelun kannalta merkittäviä valintoja kielten ja muiden valinnaisten aineiden osalta, jotka saattavat vaikuttaa pysyvästi loppuelämän mahdollisuuksiin. Näitä valintoja tehdessä psykososiaalisesta taantumasta jo selvinneet tytöt ja siinä rypevät pojat ovat selvästi eriarvoisessa asemassa.

Toinen poikien murrosiän riskitekijä on em. psykososiaalisen taantumien syvyys. Ymmärrettävästi vanhempien ja opettajien hermoja raastavan vaiheen kulkuun vaikuttaa aikuisten kyky ymmärtää ja rakastaa pojan mörökölliä. Siimes heittää ilmaan ajatuksen mahdollisesta erilaistuneesta opetuksesta tämän vaiheen pojille ja tytöille, jotta eri kehitysvaiheissa olevat tytöt ja pojat eivät joutuisi kohtuuttomaan vertailuasetelmaan, ja väläyttää pohtineensa entisten poika- ja tyttökoulujen mahdollisia hyviä puolia tämän asian tiimoilta.

Kuinka sitten tukea poikia mahdollisimman täysipainoisesti heidän kehityksessään. Poikien vanhemmille Siimes antaa tutun kuuloksen ohjeen: Rakastakaa, ymmärtäkää jaksakaa ja asettakaa selvät rajat. Lisäksi Siimes korostaa, että jos mahdollista nimenomaan 13,5 vuoden kohdalla tulisi aiheuttaa mahdollisimman vähän isoja muutoksia, kuten muuttoja, koulunvaihtoja ja perhesuhteiden muutoksia nuoren elämässä.

Samuli Koiso-Kanttila

Lisää syventävää tietoa aiheesta teoksessa: Veikko Ahlberg, Martti A. Siimes: *Lapsesta aikuiseksi. Nuoren kypsyminen naiseksi tai mieheksi*. Nemo, Gummerus kirjapaino oy 1999.

ISÄTAPAHTUMA

Kaikki isät perheineen ovat sydämellisesti tervetulleita riemukkaaseen Isätapahtumaan, joka pidetään Helsingissä

sunnuntaina 18.8. klo 12.00-15.00
Auroran kentällä, Finlandia-talon takana.

Tapahtuman tavoitteena on edistää koko perheen iloista yhdessä-oloa, vahvistaa isien ja lasten yhdessä tekemistä, lisätä isien tietoisuutta omasta roolistaan perheessään ja antaa asiantuntija-apua perheille.

Ohjelmassa on hauskanpitoa, leikkiä, musiikkia, satujen lukua ja leikki-mielisiä kilpailuja ja pelejä. Paikalla on myös useita asiantuntijoita, joilta voi kysyä lasten kasvusta ja kehityksestä. Lastenlääkäri, urheilulääkäri, puheterapeutti, fysioterapeutti, kasvatuksen asiantuntija-psykiatri, psykologi ym. vastaavat kysymyksiin ja antavat neuvoja.

Mukana on myös monia julkkis-isiä - muusikkoja, kirjailijoita, urheilijoita, näyttelijöitä - joiden kanssa voi vaihtaa isyyden tuoreimpia kuulumisia.
Tule mukaan ja ota omat eväät reppuun!

Tapahtuman järjestäjinä ovat Lapsi 2000 ry ja Miessakit ry

Liity jäseneksi

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedotteemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 15 euroa/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 7,50 euroa/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

MIESSAKIT RY

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

Mukaan miesryhmään

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa. Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä!

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Esko Porola / Pertti Andersson

Puh. 09-6126 6216

Sähköposti esko.porola@miessakit.fi / pertti.andersson@miessakit.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

Sähköposti onni.voutilainen@jns.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

Sähköposti timo.tikka@phnet.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

Sähköposti voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

Sähköposti andracon@hotmail.com

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

Sähköposti esko.vierikko@utu.fi

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 567 4600

Sähköposti veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

Sähköposti tremies@saunalahti.fi

Internet www.saunalahti.fi/~tremies

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

Sähköposti kullervokustannus@hotmail.com

Vihti

Markku Kedrin

Puh. 09-222 5313 / 040 545 7091

Sähköposti markku.kedrin@kolumbus.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso

Puh. 09-8789 9658 / 09-250 1310 /

050 511 7725

Sähköposti seppo.laakso@pp3.inet.fi

Hämeenlinna

Kai Salmi

Puh. 03-616 2608 / 050 354 9241

Sähköposti kai.salmi@virpi.net

